

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2017

VII. volební období

Pozměňovací návrh poslance

Petra Bendla

k návrhu poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

(sněmovní tisk č. 807)

1. V § 30 odstavec 3 zní:

„(3) Souvisle zastavěným územím obce (dále jen „území“) je pro účely určení silničního ochranného pásma podle tohoto zákona území, jehož začátek je na pozemní komunikaci označen dopravní značkou označující začátek území, kde platí pravidla pro provoz v obci a informující o názvu obce a jehož konec je na pozemní komunikaci označen dopravní značkou označující konec obce.“

„Poznámka pod čarou č. 27 se zrušuje.“

2. V § 30 odstavec 4 zní:

„(4) Reklamní zařízení, které by bylo viditelné uživateli dotčené pozemní komunikace, nesmí být v rámci souvisle zastavěného území obce umístěno blíže než 250 metrů od dálnice.“

Odůvodnění

Současná definice souvisle zastavěného území obce dle ustanovení § 30 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích zní:

„(3) *Souvisle zastavěným územím obce (dále jen "území") je pro účely určení silničního ochranného pásma podle tohoto zákona území, které splňuje tyto podmínky:*

a) na území je postaveno pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a které jsou evidovány v katastru nemovitostí,

b) mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, nebude spojnice delší než 75 m. Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov (u oblouků se použijí tečny). Spojnice mezi zvětšenými půdorysy budov, spolu se stranami upravených půdorysů budov, tvoří území.“

Jak je patrné, stávající definice „*souvisle zastavěného území obce*“ je značně komplikovaná, nejasná a připouští řadu možných výkladů. Krom toho, že tuto skutečnost samu o sobě nelze považovat za uspokojivý právní stav, tato definice navíc přímo ovlivňuje i definici „*silničního ochranného pásma*“ a její výklad, protože silniční ochranné pásmo je dle § 30 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích definováno jako území podél pozemních komunikací mimo *souvisle zastavěné území obce*.

V *souvisle zastavěném území obce* a v *silničním ochranném pásmu* panují v mnoha oblastech odlišné povolovací režimy (např. pro všechny stavby a jejich změny, které vyžadují povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu, jak plyne z § 32 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Navíc v *souvisle zastavěném území obce* rozhoduje o stavebních záměrech příslušný stavební úřad, zatímco v *silničním ochranném pásmu* rozhoduje o stavebních záměrech příslušný stavební úřad na základě stanoviska dopravního správního úřadu. Tento stav má přímé dopady na právní jistotu běžných občanů, kteří potřebují povolovat stavební záměry či úpravy a opravy svých staveb podél pozemních komunikací.

Co se týče nejasnosti samotné definice *souvisle zastavěného území obce*, v první řadě lze zmínit, že není z výše uvedené formulace jasné, zda postačí pět budov alespoň dvou odlišných vlastníků, anebo zda má jít o nejméně pět budov nejméně pěti odlišných vlastníků.

Dále je problematické, že v případě písm. b) není zcela zřejmé, o spojnice jakých rohů budov se jedná (zda se jedná o spojnici jen mezi některými body budov, nebo mezi všemi jejími body atd.).

Výše uvedená právní úprava je tedy v praxi zcela nevhodná a značně komplikuje situaci měst a obcí při výkonu jejich přenesené působnosti. Výkladové nejasnosti mají přímý vliv např. na určování příslušnosti úřadů k vydávání veřejnoprávních povolení a dále na samotné posuzování žádostí o vydání povolení. To se netýká jen stavebních povolení, jak bylo zmíněno výše, ale dále např. vydávání povolení k výsadbě stromů či odpovědnosti osob za správní delikty.

Za vhodné a z hlediska aplikace jednoznačné řešení se nabízí pojetí *souvisle zastavěného území obce* stejně, jako je vymezen začátek a konec obce příslušným dopravním značením podle ustanovení § 2 písm. cc zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

Dále, argumentem pro zákaz umístění reklamních zařízení, viditelných uživateli dotčené pozemní komunikace, blíže než 250 metrů od dálnice, je primárně zákaz obcházení právních předpisů. Dne 30. 8. 2017 končí pětiletá lhůta pro umístění reklamních zařízení u dálnic a silnic I. třídy.

Nelze vyloučit, že reklamní zařízení umístěné kdekoli na území obce (od dopravní značky označující začátek území ke značce označující konec území) by mohlo být v praxi z dálnice viditelné. V případě jeho viditelnosti by mohlo v praxi docházet k případům, kdy by taková viditelnost mohla být vykládána jako pokus o obcházení právních předpisů.